

(takich jak art. 78 i 80 Value Added Tax Act 1994) w odniesieniu do wszelkich krajowych roszczeń lub środków prawnych, które w przeciwnym razie przysługiwałyby podatnikowi w celu wyegzekwowania przyznanego przez porządek prawny UE prawa, ustanowionego przez Trybunał Sprawiedliwości w odpowiedziach na pierwsze trzy pytania, czy też wystarczy, że sąd krajowy odstąpi od stosowania takich ograniczeń jedynie w odniesieniu do jednego z takich krajowych roszczeń lub środków prawnych? Jakimi innymi zasadami winien kierować się sąd w celu urzeczywistnienia tego prawa przyznanego przez porządek prawny UE, tak aby postępować zgodnie z przewidzianą w prawie UE zasadą skuteczności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Călărași (Rumunia) w dniu 21 grudnia 2010 r. — SC Volksbank România SA przeciwko Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași

(Sprawa C-602/10)

(2011/C 89/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Judecătoria Călărași

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC Volksbank România SA

Strona pozwana: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași

Pytania prejudycjalne

- 1) W jakim zakresie wykładni art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/48⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że zakazuje państwu członkowskim stanowienia, że przepisy krajowe transponujące rzeczoną dyrektywę mają zastosowanie także do umów zawartych przed dniem wejścia w życie tych przepisów?
- 2) W jakim zakresie przepisy art. 85 ust. 2 dekretu nadzwyczajnego nr 50/2010 stanowią właściwą transpozycję art. 24 ust. [1] dyrektywy nr 2008/48, który przewiduje obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie odpowiednich i skutecznych procedur pozasądowego rozwiązywania sporów w zakresie kredytu konsumenckiego?
- 3) W jakim zakresie wykładni art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy dokonywać w ten sposób, że wprowadza pełną harmonizację w dziedzinie umów kredytu konsumenckiego, która nie pozwala państwu członkowskim:

3.1 na rozszerzenie zakresu stosowania przepisów dyrektywy 2008/48 na umowy wyraźnie wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy (takie jak kredyty hipoteczne lub umowy o własności nieruchomości) lub

- 3.2 na ustanowienie dodatkowych obowiązków dla instytucji kredytowych w zakresie rodzajów prowizji, które instytucje te mogą pobierać lub kategorii wskaźników odniesienia, których mogą dotyczyć zmienne stopy procentowe umów o kredyt konsumencki, które wchodzą w zakres stosowania krajowych przepisów transpozycyjnych?

Jeśli odpowiedź na trzecie pytanie byłaby przecząca, w jakim zakresie wykładni zasady swobodnego przepływu usług i swobodnego przepływu kapitału, w sposób ogólny, oraz art. 56, 58 i 63 ust. 1 TFUE, w szczególności, należy dokonywać w ten sposób, że jest zabronione, by państwa członkowskie nakładały na instytucje kredytowe środki zakazujące stosowania w umowach o kredyt konsumencki prowizji bankowych, które nie są zawarte w wykazie zatwierdzonych prowizji, przy braku zdefiniowania tych ostatnich w przepisach danego państwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 21 grudnia 2010 r. — Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League, PA Sport UK Limited przeciwko Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

(Sprawa C-604/10)

(2011/C 89/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League, PA Sport UK Limited

Strona pozwana: Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

Pytania prejudycjalne

- 1) Co należy rozumieć pod zawartym w art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE⁽¹⁾ w sprawie ochrony prawnej baz danych określeniem „bazy danych, które z powodu wyboru lub uporządkowania ich zawartości stanowią własną intelektualną twórczość autora”, a dokładniej:
 - a) czy z takiego pojęcia należy wykluczyć wysiłek intelektualny i umiejętności związane ze stworzeniem danych?

- b) czy pojęcie wyboru lub uporządkowania obejmuje także czynność nadania dużego znaczenia wcześniej istniejącym danym (jak ma to miejsce w przypadku ustalenia daty meczu piłkarskiego)?
- c) czy „własna intelektualna twórczość autora” wymaga od autora czegoś więcej niż znacznego nakładu prac i dużych umiejętności? A jeśli tak, to czego?
- 2) Czy dyrektywa stanowi przeszkodę dla stosowania przepisów prawa krajowego, które w przypadku baz danych ustanawiają inne prawa autorskie niż te przewidziane dyrektywą?

(¹) Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-607/10)

(2011/C 89/15)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując niezbędnych środków dla zagwarantowania, iż właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia wydawane zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (¹) lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz, jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2, nie później niż w dniu 30 października 2007 r., Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z brzmienia art. 5 ust. 1 dyrektywy dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (zwanej dalej „dyrektywą nr 2008/1”) wynika, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zagwarantowania, że właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia wydawane zgodnie z art. 6 i 8 lub w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2, nie później niż w dniu 30 października 2007 r. Komisja stoi na stanowisku, że obowiązek ten należy rozumieć w ten sposób, iż dotyczy on wszystkich instalacji istniejących w danym państwie członkowskim.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, istnienie naruszenia traktatu winno być oceniane na podstawie sytuacji panującej w danym państwie członkowskim w dniu upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii. Z odpowiedzi Szwecji na uzasadnioną opinię wynika, że w dniu udzielenia tej odpowiedzi 33 istniejące instalacje nie spełniały wymogów dyrektywy 2008/1.

Ponadto z załącznika do uzupełniającej odpowiedzi Szwecji na uzasadnioną opinię wynika, że w październiku 2010 r., tj. niemalże na trzy lata po upływie terminu przewidzianego w art. 5 ust. 1 dyrektywa 2008/1, 23 istniejące instalacje wciąż nie spełniały wymogów tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 24, s. 8.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 21 października 2010 r. w sprawie T-474/08 Dieter C. Umbach przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 23 grudnia 2010 r. przez Dietera C. Umbacha

(Sprawa C-609/10 P)

(2011/C 89/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Dieter C. Umbach (przedstawiciel: M. Stephani, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie pkt 1 sentencji wyroku Sądu z dnia 21 października 2010 r. w sprawie T-474/08 Umbach przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 września 2008 r. oznaczonej sygnaturą SG.E.3/MV/psi D(2008) 6991;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zaskarża orzeczenie Sądu (siódma izba) z dnia 21 października 2010 r. w sprawie T-474/08 i wnosi o uchylenie tego wyroku, którym odmówiono mu pełnego wglądu do dotyczących go dokumentów związanych z umową Tacis.

Wnoszący odwołanie stoi na stanowisku, że dostęp do dotyczących go dokumentów winien zostać mu udzielony choćby na podstawie zobowiązań wynikających z prawa pierwotnego, w szczególności zaś z art. 41 ust. 2 lit. b) karty praw podstawowych, zwłaszcza że został on pozwany przez Komisję Europejską przed sądem państwa członkowskiego o zapłatę i dla obrony swych praw w tym postępowaniu potrzebny mu jest dostęp do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Komisji Europejskiej.